

Боби Петровъ¹⁾ напушта и се записва въ Софийския университет по литература.

Но тогавашниятъ нашъ университет не го задоволява и той по съветитъ на професоръ Шишмановъ на следната година заминава въ Германия, где въ гр. Мюнхенъ е студентъ по история, а на следната година — въ Лайпцигския университетъ — неговата лелеяна мечта. И тамъ презъ 1901 година завършва своето висше образование съ докторатъ по философия — отдѣль история съ написана и удобрена десиртация — История на Хабсбургите.

Следъ завръщането му въ България, на първо време бива назначенъ за учителъ въ Старо-Загорскаата межка гимназия, а на следната година въ Първа Софийска межка гимназия. Презъ 1904 година бива назначенъ за преподавател по история въ Военното на Негово Величество училище. Тукъ остава до есента 1907 година като редовенъ лекторъ на горните класове, презъ което време чете лекции по Политическа история на Европа, които после отпечатва като отдѣленъ томъ.

По това време, поради оставката на професорите въ Държавния университетъ, той бива поканенъ и назначенъ за професоръ по история въ Държавния университетъ. На следната година той си дава оставката и се назначава за учителъ въ Разградската межка гимназия.

И тукъ той открива архивата на великия деецъ по нашето възраждане Георги Ст. Раковски, запазена въ единъ неговъ сродникъ (учителъ пенсионеръ), която архива му дава обиленъ и цененъ материалъ — основа върху която грижливо е написалъ биографията на великия български революционеръ и писателъ — първа обширна систематизирана, стилизирана и документирана биографическа книга за този великанъ въ нашата история, която отпечатва презъ 1910 г. Биль е две години учителъ въ Търновската гимназия и отъ 1911—1918 въ II Софийска гимназия, отъ 1919—1924 г. лекторъ въ Военното на Н. В. училище и отъ 1924—1925 г. лекторъ въ Д. Ж. П. У-ще. На 8 II той почина въ Буда-Пеша.

Написалъ е на немски книгата въ ръкописъ, (неиздадена) — Das kursachische Nifskorps in Krieg gegen den Turken (1736—1739) — „Саксонскиятъ корпусъ и участието му въ войната съ турците (1736—1739 год.)“.

Други български издания:

1. „Политическа история на XIX вѣкъ“, стр. 198. София 1907 година.

2. „Христо Ботевъ“, стр. 94. Издание на книгоиздателство Ан. Петровъ, София.

3. „Василь Левски“. Стр. 80. София.

1) Вж. биографията му въ в. „Росица“, год. II, бр. 24—30, 1930 г.